

OVERDRUK UIT HET LANDBOUWKUNDIG TIJDSCHRIFT
 MAANDBLAD NED. GENOOTSCHAP VOOR LANDBOUWWEETENSCHAP
 ORGAAN NED. INSTITUUT VAN LANDBOUWKUNDIG INGENIEURS
 60ste JAARGANG No. 11/12 NOVEMBER/DECEMBER 1948

IN MEMORIAM Prof. Dr O. DE VRIES

2 Juli 1881—27 November 1948

Op een bijeenkomst te Groningen ter gelegenheid van het afscheid van Prof. de Vries als Hoofddirecteur van het Rijkslandbouwpromootie en Bodemkundig Instituut merkte deze o.a. op, dat desillusies hem bij zijn ambtsvervulling in Nederland niet bespaard waren gebleven, maar dat hij in één opzicht nooit teleurgesteld was, nl. in zijn vertrouwen in de toewijding en werklust van de wetenschappelijke onderzoekers. Het is uit het midden van een kring van wetenschappelijke werkers, die onder leiding van Prof. de Vries gedurende een reeks van jaren hebben gewerkt, dat ik hier de nagedachtenis van zijn persoon wil eren.

Wij hebben Prof. de Vries leren kennen als een man met grote energie en sterke wil, welke hij met zelfdiscipline richtte op de volbrenging van zijn omvangrijke taak. Wij hadden bewondering voor de wijze, waarop hij zijn tijd indeelde, voor de nauwgezetheid, waarmee hij zijn werkstukken naar vorm en inhoud voltooide en voor het talent, dat uit de technische organisatie van het kleine tot aan het grote naar voren kwam. Wij zijn Prof. de Vries erkentelijk voor het geduld, waarmee hij ons werk becommenteerd en voor de vele moeite, die hij zich daarvoor steeds gaarne getroostte. Hij kende de grote betekenis van een goede training in natuurwetenschappelijk onderzoek en had vertrouwen in het uiteindelijk resultaat daarvan. Zelf bleef hij wetenschappelijk werkzaam, ondanks alle drukte, verbonden aan de dagelijkse zorgen van de onder zijn leiding staande instituten, waaraan hij steeds minutieuze aandacht besteedde en aan de organisatie van het landbouwkundig onderzoek, in talloze commissies en op vele vergaderingen. Hij steunde bij het publiceren, waar dit nodig was, om een achterwege blijven van resultaten te voorkomen.

Wij hebben Prof. de Vries leren waarderen als een onvermoeide bouwer van een werkgemeenschap. Zelf een man met initiatief en expansiedrang, stimuleerde hij de ontplooiing van eigen kracht van hen, die onder zijn leiding werkten, ieder naar eigen aard, en hij betrok gaarne de drang van de praktijk bij het werk der onderzoekers. Hij had een klassieke verering voor kennen en kunnen, en zag niet op tegen het ontstaan van wrijving, maar trachtte uitwassen te voorkomen door veelvuldig contact en oefening in onderlinge kritiek. Ik heb eens een lid van ons technisch personeel zeer juist horen opmerken, dat Prof. de Vries bij machte was vruchtdragende werkmogelijkheid voor velen te scheppen en te handhaven.

Wij hebben Prof. de Vries leren achten in zijn eerbiediging van een genomen beslissing, van geschreven recht en van de wetten, door het leven gesteld. Zelf bakende hij van laag tot hoog plichten en rechten scherp af, waardoor het volgens hem voor de leiding van een groot instituut alleen mogelijk was, rechtvaardig te blijven. Hij streefde met volharding naar de verwerkelijking van zijn inzichten inzake de organisatie van het landbouwkundig onderzoek, maar stelde zich bij een anders gevallen beslissing in op de nieuwe verhoudingen en werkte voort aan wat hij als taak voor zich zag. Met grote achting zijn wij getuige geweest van zijn volharding, ondanks de slagen, welke ook hem en zijn gezin niet bespaard zijn gebleven. Prof. de Vries deed met sobere zakelijkheid, wat zijn plicht hem voorschreef en ging, waar een taak hem riep, daarbij gesteund door zijn gezin.

Wij schonken vertrouwen in de bekwaamheden van Prof. de Vries om tot een bouwwerk van landbouwkundig onderzoek met grote armslag te komen en achtten ten zeerste de hoge plichtsbetrachting, waarmee hij deze taak op zich wilde nemen. Wij wisten, dat binnen het raam van dit bouwwerk plaats was voor medewerkers van verschillende geaardheid, en met uiteenlopende levensvisie, hetgeen een voorwaarde is om het leven van de onderzoeker te vullen. Er heerste aan de instituten te Groningen vreugde in de arbeid en kameraadschap onder de collega's. Wij hopen, dat dit tot steun is geweest van Prof. de Vries bij de volbrenging van zijn zware taak. Zijn gesloten natuur was in dit opzicht moeilijk te benaderen. Hij beschouwde het als zijn eerste taak het bouwwerk hecht en stevig te maken en waakte er voor, dat het onderzoek niet zou blijven een persoonlijk genoegen, maar gedaan werd ter vermeerdering van de algemene kennis en tot steun van de praktijk. In dit opzicht hield hij voet bij stuk en rustte niet, voordat aan deze eis was voldaan.

Het is bekend, dat Prof. de Vries de organisatievorm, welke hij voor een goede ontwikkeling van het landbouwkundig onderzoek de beste achtte, niet ten volle heeft kunnen bereiken. Het welslagen van een toegewijd werken wordt echter uiteindelijk niet bepaald door de vorm maar door de inhoud. Ten aanzien daarvan zijn wij er van overtuigd, dat er na het heengaan van Prof. de Vries een zeer rijk resultaat van zijn arbeid en een groot voorbeeld overblijft, waarvan steeds met zeer veel vrucht zal worden kennis genomen. Naarmate de tijd voortschrijdt, zal de sterke kant van zijn streven des te helderder naar voren komen.

Prof. Dr O. de Vries heeft in dienst van de Landbouwwetenschap en haar toepassing voor de Landbouw een taak in onze samenleving vervuld en laat een plaats open.

P. BRUIN.